

CAMPANET

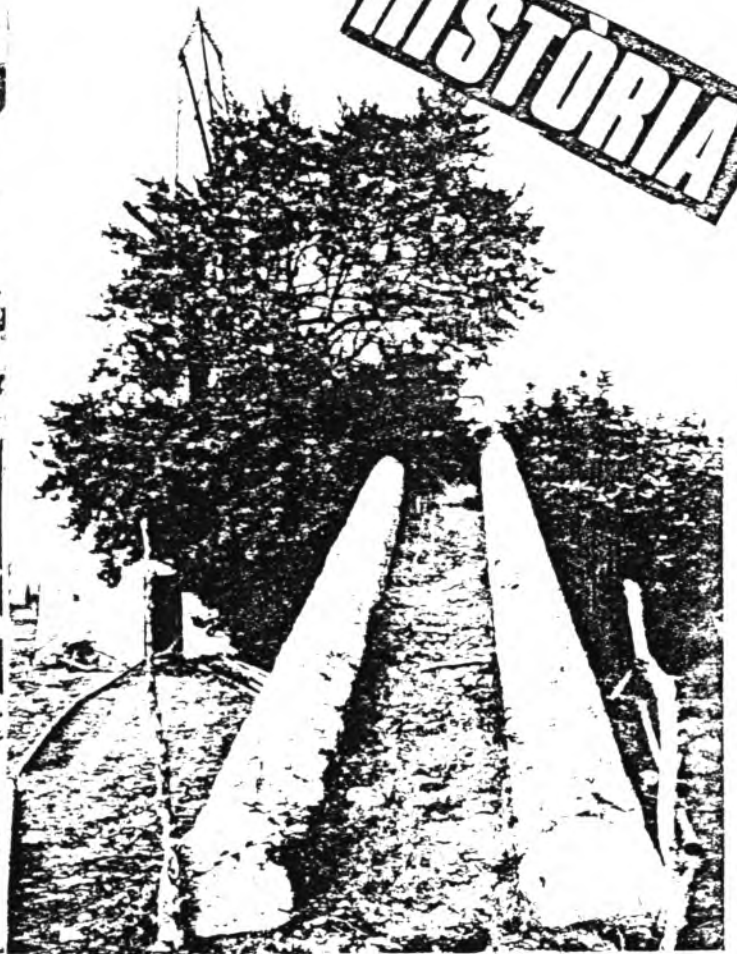

publicació de l'O.C.B. * MAIG - JUNY - 1982, No 2

JOC S

HISTÒRIA

Música

FESTES

CAMPANET

Revista bimensual.
Publicació de l'Ò.C.B.
C/ Llorenç Riber ,7
Campanet.

Coordinador:

Joan Pons i Pol

Equip de redacció :

Francesc Aguiló, Jaume
Ordines, Joan Pons, i
Miquel Vives.

Administració:

Isabel Alcover, Catali-
na March, i Pere March.

Publicitat:

Jaume Pol.

Dipòsit legal

Preu: 50 Pts.

Els articles publicats en aquesta
revista expressen únicament l'opi-
nió dels seus autors.

Editorial

A Mallorca, en els darrers mesos, s'ha iniciat una campanya per a la recuperació de la NOSTRA LLENGUA. Molts som els qui poblam les Illes i els Països de la mateixa parla què diàriament ens esforçem per enriquir la nostra cultura. Una cultura que no pot ésser rica si cadascú de nosaltres no fa l'aportació que pertoca respecte a la llengua.

Aquesta aportació ha d'ésser pròpia i amb una finalitat única: establir dins del nostre territori, dins del nostre poble, la normalització lingüística. Cal defensar la llengua dels nostres avantpassats amb tots els medis al nostre abast. Ara, els nostres infants treballen la llengua catalana a les escoles, si bé, d'una forma parcial. És necessari que ben prest deixi d'ésser una assignatura més per a convertir-se en la vertadera eina d'aprenentatge dels nostres escolars.

Els fruits de la tasca normalitzadora no es veuran d'immediat puix que és un procés llarg, però, cal treballar de bondeveres per a que la llengua recobri la seva normalitat.

SUMARI

Editorial.....	p.2	Un club en perill.....	p.7
Informació Municipal....	p.3	Contes vertaders.....	p.8
Excursionisme (Ò.C.B.)..	p.4	Conversa amb Miquel Oliver..	p.9
Mina o Miner?.....	p.5	El nostre arxiu.....	p.12
Agenda.....	p.6	Son Puça: Els partits opi- nen.....	p.14
Passa temps.....	p.15		
Informació general....	p.16		

MUNICIPAL

El punt més important de la informació municipal és, tal vegada, la Urbanització "Ciclo de Campanet". I això és degut a que el proper 29 de Juny, finalitza el termini de presentació de recurs Contenciós-Administratiu, en contra de la decisió presa pel Consell Executiu del C.G.I. dient que el polígon II es considerava sol urbà.

Per això, la redacció de "Campanet" ha preparat enquestes als diferents partits polítics de la Vila, ja que la resolució a prendre és prou important per als interessos de Campanet. Enquestes que trobareu a una altra secció d'aquesta revista.

La construcció de 266 nínxols al cementiri municipal, juntament amb una companyia asseguradora, fou un dels punts més importants del ple del 26 d'Abril. Aquesta reforma es duria a terme per part de l'esmentada companyia, que s'encarregaria de la construcció dels nínxols, entregant un 50% a l'Ajuntament. Aquest només s'hauria de fer càrrec de la realització del projecte tècnic, encara que les despeses del mateix anirien per compte de la companyia. Fou aprovat per unanimitat.

Cal destacar, també, el que fa referència a la mancomunació de Campanet i Búger, quant a serveis metges d'urgència. Consistirà en que els dies feiners de 5 del capvespre fins a les 9 del matí del següent dia hi haurà un dels dos metges en servei permanent i, els dies festius, les 24 hores; la qual cosa quedarà degudament senyalitzada mitjançant cartells a la casa del metge, farmàcia i Ajuntament.

Igualment, s'acordà adherir-se al conveni de la Coordinadora de Biblioteques, depenent del Consell de Mallorca, havent-se compromès a dedicar un 2'25 % del pressupost municipal a l'adquisició de llibres i a tenir oberta la biblioteca, almenys durant dues hores al dia. El Consell subvencionarà la compra de llibres amb una aportació quatre vegades superior a la realitzada per l'Ajuntament.

Finalment, s'informà de l'equiparació dels funcionaris de l'Administració local, als de la Civil, amb el corresponent augment de sou, que els representa un 36% més que l'any passat.

Enquant al Ple del 31 de Maig poques coses hi ha que dir; ja que els punts de l'ordre del dia eren més informatius que de debat. Així i tot, cal destacar el suport que l'Ajuntament dóna a D. Carlos Arsenio Llorente Sánchez, per ocupar la vacant de la secretaria mancomunada Campanet-Búger.

Ja en el capítol de precís i preguntes, es tractà l'oferiment fet pels alumnes de l'Escola Nocturna d'E.G.B., que, davant la manca de llocs de divertiment per als nins, s'oferien a col·laborar amb el Consistori en la tasca d'habilitació d'un local per a aquesta finalitat.

Destacam també l'Adhesió cap a l'homenatge que s'ofereix a Josep Maria Llopart, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, i la felicitació a Miquel Oliver, Mestre Nacional, resident a Campanet, per haver guanyat al premi "Reina Amàlia-82" de poesia.

Francesc Aguiló

Es passat dies 3 i 4, organitzada per s'O.C.B., es fer una excursió a Miner. Anar a Miner i romandre-hi, té, en si mateix, suficients valors com perquè s'O.C.B. ho organitzi. A més a més, però, es va plantejar que en aquesta excursió i a ses pròximes que s'anassin fent, s'intentàs conèixer sa botànica, geologia i influències de s'home en es llocs que es visitassin.

Oferirem ara una petita síntesi del que varem concloure. S'ha de tenir en compte que nosaltres no som especialistes, sino que anam a aprendre.

Partirem de ses cases de Biniatró. (Biniatró-Biniatron), nom moresc, fou pels àrabs una important alqueria. Després de sa conquesta fou donada pel rei en Jaume al pares de Ramón Llul. Ha pertenescut des de sempre a sa família Bennassar, i es conte que s'Archiduc Lluís Salvador estigué interessat en adquirir-lo.

Aquí es poden observar preciosos marges, que com es sap també foren aportació d'ets àrabs. Iniciada sa marxa observarem boscs d'alzines (*Quercus ilex*) i, entremesclat, algun pi (pins halapensis). En quant als arbusts: Arbocera (*arbutus medea*), mata (*Pistacia lentiscus*), siprell (*Erica multiflora*), murta (*Myrtus communis*) i d'altres plantes com matapoll, argelaga, albons, estepa negra.....,

Així com anavem pujant, apareixien noves espècies: Càrritx (*Amelodesma mauritanica*), ullastre (*Olea europaea*) cebes marines, garballó (*Chamorops humilis*), estepa Joana (*Hypericum balearicum*), coixinets de monja, estepa blanca....

A miner, com sempre, forem rebuts per s'agradable presència d'en Tomeu, que mos va deixar pernoctar a ses cases. L'endemà, diumenge, ens esplaiarem per allà i pujarem an es "Puig des Ca". I fins un altre, Tomeu. S'encant màgic de Miner sempre incita a tornar-hi.

GRUP EXCURSIONISTA O.C.B.

MINA O MINER ?

Ens hem plantejat aquesta pregunta perquè pareix ésser que existeix una certa confusió en torn a com s'ha d'escriure el nom d'aquesta possessió que, malgrat pertànyer al terme de Pollença, sempre s'ha considerada com a gairebé campanetera. La confusió prové del fet que a l'hora de pronunciar-ne el nom, el resultat és el mateix tant si és Mina com Míner, ja que en català la a i la e quan no duen accent, sonen igual, i la r final no es pronuncia. Això mateix passa amb Búger, per exemple, el qual nom hem vist molt sovint escrit Buja.

La confusió també es dona entre els estudiosos, com he pogut detectar. Per presentar clarament la qüestió, exposaré les tres hipòtesis que es poden donar sobre aquest topònim:

1. Qualcú pot pensar que s'ha d'escriure Mina, perquè el nom de la possessió estaria relacionat amb alguna cavitat subterrània. S'ha de descartar aquesta opinió, ja que no es troba, -ai-

no és sa font de sa mina- cap pas subterrani d'aquest tipus per allà prop. A més, si fos així, es diria sa Mina amb l'article.

2. Francesc de B, Moll, al Diccionari Català-Valencià-Balear, escriu Mina fent referència a dues possessions, una del terme actual de Lluçmajor, i l'altra del terme de Pollença, -que és la que tractam-. Moll fa derivà el nom del llatí minor (menor), pel fet que al llibre de Repartiment de Mallorca apareix una alqueria anomenada Minur. No pareix comprensible, però, que d'aquest nom pugui derivar Mina.

3. El mateix Moll, contradictòriament, escriu Miner a la seva col·laboració a la Historia de Mallorca, de Mascaró Passarius, (El habla de Mallorca, tom V. pa. 353-388). En aquesta ocasió relaciona el nom amb tot un seguit d'altres acabats en -er, com són Sól·ler, Bóquer, Búger, Cúber, l'antic Xilvar (ara Selva). Tots ells serien prerromà-

nics; és a dir, ja existirien abans dels àrabs i dels catalans. La presència de -er final es com prova pel derivat d'un d'ells: Solleric ha de venir de Sóller i no de Solla.

Es pot concloure, encara que no definitivament, que s'ha d'escriure Miner, - i de fet així ho escriu Passarius en el seu mapa toponímic-, ja que aquesta ter-

cera hipòtesi és la que pareix més coherent i la més reconeguda. En aquest mon tendriem, doncs, una deixalla dels antics pobladors de l'illa, abans de la incorporació a l'imperi romà i de la imposició del llatí. Val a dir que altres topònims ben enigmàtics del nostre terme, - com és el cas de Tel-, podrien també gaudir d'una anitiguitat semblant.

Miquel Vives Mascaró.

NAIXEMENTS.

- Margalida Pons Tortella, filla de Pere Pons Reus i Catalina Tortella Alomar.
- Margalida Caimari Palou, filla de Joan Caimari Alomar i Aina Palou Gual.
- Simó Torres Rayó, fill de Jordi Torres Alemany i Margalida Rayó Vallori.
- Francisca Salmés Trujillo, filla de Melcion Reinés Caimari i Lucía Trujillo Barea.
- Gabriel Mairata Cladera, fill de Miquel Mairata Pons i Catalina Cladera Cladera.

DEFUNCIONS.

- Antònia Pons Tortella.
- Antònia Ferrà Mari.
- Miquel Martorell Bennàsser.

CASAMENTS.

- Bartomeu Bestard Figuerola i Catalina Pons Morell.
- Melcion Alemany Pons i Margalida Gual Gual.
- Antoni Aguiló Pons i Catalina Ripoll Pons.
- Miquel Ramis Quetgles i Margalida Bisquerria Mascaró.
- Joan Martorell Martorell i Magdalena Bennàsser Gual.
- Onofre Mir Vic i Catalina Bennàsser.
- Antoni Reus Bennàsser i Margalida Aguiló Perelló.

ESTANC i

PAPERERIA

MARIA GELABERT

Nou Local

sant miquel 19

un
Club
EN
PERILL

Ha acabat la lliga de futbol i el Campanet, durant els mesos de campionat, no ha pogut, malgrat els esforços d'aquells interessats en mantenir-lo, poder permanèixer a la categoria de 1ª Regional. L'assumpte, si hem de dir la veritat, començà a principis d'aquesta temporada, d'una manera no massa brillant; el desordre i la confusió dels encarregats de la directiva es notava, fins que darrerament uns quants, que suposam estimaven aquest sport, intentaren dur endavant l'equip. Un equip on s'ha demostrat que molts no tenen ganes de jugar, ja sigui per comoditat, per haver-hi massa externs, desavenències amb l'entrenador, -que per cert abandonà al llarg de la temporada-. El cert es que el desgavell ha fet acte de presència un diumenge sí, i l'altra també.

Un diumenge darrera l'altre, el C.E. Campanet ha anat passant pels diferents terrenys de joc, aconseguint un resultat negatiu.

Poques vegades han estat les ocasions que han aportat satisfaccions als seguidors, i, no hi ha dubta, que són les satisfaccions i les victòries el que mou al públic.

Al final, aquelles il·lusions que neixeren fa uns anys, de quan recordam la gran assistència a tots quants partits jugava el C.E. Campanet, ha acabat en no res; poques ganes de tot. I un perill i una pregunta al mateix temps, Què serà del C.E. Campanet l'any que ve?, No ho sabem, únicament hem de dir que enguany s'ha mantingut per part de la directiva degut a una o dues persones, que hi han pogut tot quant han pogut. Però, val la pena fer tant d'esforç?. Creim que per seguir així val més no mantenir una institució sigui del caràcter que sigui.

I en quant a la part econòmica tampoc ha estat massa brillant, ja que el presupost absorbitant que planetjaren, tal vegada uns que després no respatllarien, només ha servit per augmentar el nivell d'endeutament.

Per a finalitzar la temporada una notícia que confirma el desgavell; l'expulsió del C.E. Campanet, juvenil, per no compareixer a jugar dos partits. És una altra ementa més per caure a dins el clot.

J.O.

ver ta ders

PER

C O M P A N Y

No m'ho hagués pensat mai!, venint d'una família d'espardenyers, veure'm mesclat en l'art de fer una sitja. Corria l'any 1945-46 quan un dissabte d'hivern -no record quin mes era- va venir a ca nostra l'amo d'una finca de muntanya de lo més enllà del nord de Mallorca. Em va llogar contra el parer de ma mare. Eolic en mà, varem partir el dilluns ben dematí i, devers al migdia, arribarem a la possessió.

Al cap d'uns dies, l'amo decidí fer una sitja. Si ho record bé, varem fer un rotlo devora les cases i, aquí, vos contaré el que sé d'una sitja.

Se tria un redol que sigui pla i s'hi fa un rotlo de pedres més o manco grosses, d'uns sis metres de diàmetre (com una era petita). Dins el rotlo s'hi van posant senalles de reble (trossos de pedra petits que s'usen per omplir buits entre les pedres grosses) fins que quedi ben ple i pla. A damunt s'hi posa terra. Al mig del rotlle s'hi posa un tió que sigui gruixat i d'un metre d'alt, més o manco. Al voltant, voltant, van col.locant-se troncs un poc tombats damunt el tió, a fi de fer una muntanya de

llenya ben feta que ocupará tot el redol de la sitja. També, es feia un forat en el cap curucull de la sitja. I, per a què servia aquest forat? Idò, servia per a encendre la sitja. Quan la llenya està composta se la tapa de carritx i, després, s'hi posa terra a fi de que quedi ben tapada per tot, manco pel forat, el qual es tapa amb una llauna. Quan està ben encesa, qualcú ha de guardar la sitja i, d'aquí ve la meva sorpresa, jo me creia que l'havia de vigilar amb un gaiato i un cà!, per a què no la mos prenguessin. L'amo em digué: "no homo, guardar vol dir que l'han de vigilar per si forada ja que quan forada o fa un forat i arriba a entrar-hi aire, es carbó torna cendra". Quan forada ho sol fer per un parell de llocs i totd'una l'han d'omplir de troncs i tapar de terra altra vegada a fi de que cremi bé. Quan fa un parell de dies que crema i la sitja està pansida, vol dir que el carbó ja és cuit. Es lleva la terra de damunt, s'escampa un poc el carbó per a que refredi i, després, es posa dins de les sarris i es duu cap a les cases o a vendre a Ciutat.

chamburcy®

yogur natural

GARANTIA NESTLÉ

CHAMBURCY ; el yogur dels ESPORTISTES.

CONVERSA

AMB ..

per MIQUEL VIVES MASCARÓ

MIQUEL OLIVER

Gairebé sempre, els poetes es donen a conèixer a través dels certàmens. Aquest ha estat el cas de Miquel Oliver, al qual molts de campaneters coneixem com "es mestre" per antonomàsia. No és que es tracti d'una revelació sobtada, perquè ja en teníem notícies escadusseres de la seva tasca poètica; però sí d'una confirmació pública d'aquesta vocació. El fet que hagi aconseguit el primer premi del certamen "Reina Amàlia" -al qual ha concursat amb una composició titulada Elegia a uns llavis freds-; és important. Ho és, però, molt més, que se'ns descobreixi definitivament com a poeta, a més de mestre.

Per parlar-ne un poc amb ell, sobre la poesia i la vida, hem anat a veure'l; ens ha escampat la seva producció sobre la taula i hem encetat la conversa.

— Quan se't despertà la vocació poètica?

Jo escric ja fa una sèrie d'anys, no molt però, poqueta cosa. Quan he conegut sa llengua ha estat quan m'ha servit de vehicle per poder-me expressar. Primer escrivia cosetes de no-res, poesietes i... per aprendre; és, -com ja et vaig dir-, com un camí de fuga, com una manera d'expressar uns sentiments, un fracàs. Ho escrivies, ho esqueixaves i ho tiraves; ja t'havies confessat amb tu mateix.

— No escrivies per a què altra gent ho llegís?

No, més bé era com un llevar-me aquelles pes de damunt, i tampoc no mirava res d'ortografia, no coneixia res. Llavors hi va haver aquell festivalet d'Algaida, aquells certàmens poètics de Castellitx, hi enviava -qualque cosa. Pràcticament una poesieteta per enviar, que qualcú m'havia de corregir. S'any que guanyà En Llorenç Moyà, em donaren un accèssit.

— Què t'induí a presentar-te al "Reina Amàlia"?

Ja fa uns dos o tres anys que escric més; fa tres anys que faig es curset de reciclatge. Enguany hem acabat; i això m'ha donat no només un coneixement de sa llengua, sinó de tota sa cultura catalana; i ha estat quan he conegut més coses. D'es certamen me'n parlà Na Maruja de Ca'n Seguí, -que estava molt enterada d'aquest assumpte-. Damunt Sa Plaça em va informar. Jo sabia que hi havia uns finalistes, que ells mateixos es votaven; és a dir, feien una vetllada poètica, te donen un "dossier" amb totes ses poesies d'ets

Els primers alumnes
d'En Miquel.

altres, feis un rotlo i tothom va llegint es seus poemes. Jo hi anava un poc acomplexat; me costa molt haver d'investir. I mira, vaig dir, serà una experiència nova. Tot quant feia només ho havia mostrat a En Janer Manila; ell m'animava a escriure.

— Has pensat en qualque moment presentar-te al "Ciutat de Palma"?

No em veig amb material suficient ni amb categoria per anar al "Ciutat de Palma". Jo seguiré escrivint i si un dia trob que puc presentar qualque cosa, la presentaré. El "Ciutat de Palma" ja suposa una producció més extensa, no es tracta de poesia curta.

— Segons hem llegit a la premsa, la teva poesia volta el món de l'escola. És realment així?

Exactament no és es món de s'escola, lo darrer que he fet, sí. Més bé és es món de s'escola en quant m'afecta. Pràcticament, sense s'escola no som res. Jo hagués pogut entrar a una entitat bancària, tenia bo. No me penedesc de fer feina a s'escola, hi estic molt lligat; i, maldament, ses coses a vegades no vagin molt bé, m'atreu.

Lo primer que he fet és una poesia intimista, com una espècie de terapèutica; tens un fracàs, qualque cosa que no et va bé, ho escrius. Els psiquiatres ho diuen: és una manera de curar-se, no importa que el poema sigui bo o dolent. Si a més hi poses un cert acurament, te pot sortir millor. Hi ha una certa llepolia d'escriure; ja no és només una cura, sinó que després encara et dona un cert gust. A més, és una tasca d'aprendre, perquè m'obligava a no deixar-me dur pel primer vers que em surt, a fer feina: cercar al diccionari, fer un treball de llengua.

— En definitiva, elabores el poema.

Sí, l'elabor. L'escric amb bolígraf a un bloc i vaig corregint. He tirades moltíssimes coses. Després d'haver-ho enllestit, ho pas a màquina i l'acab de perfilar.

— Has classificat la teva producció, de qualque manera?

Lo primer de tot ho vaig titular A mitjan horabaixa: Soledat. Tractava de la soledat de l'home, i tot enrevoltava aquest tema. El poema que vaig entregar és un d'ells; és cercar un altre, cerques uns llavis i són els teus; només et trobes a tu mateix.

Després ve Quatre parets i una història. Hi parl d'es fracàs, és un poc lorquià. Parl de la mort contínuament, de l'escola que vaig trobar, del camí que vaig emprendre; no és que personalitzi els al.lots amb qui vaig con-viure, però sempre pens en qualcú en concret.

— L'ús del català se t'imposa per necessitat de sinceritat poètica. Sempre ha estat així?

Com ho podria escriure en castellà? Era un sentiment. Era això el que em sonava fals, no allò que posaren a s'"Ultima Hora": "me siento ridículo hablando en castellano"; no és això, em sentia fals a s'hora d'expressar els sentiments. No puc despreciar, però, una literatura castellana.

— Quan un escriu poesia, sempre es parla d'influències. Ets autodidacta?

En Janer Manila parla d'En Lorca quan parl de soledat i pessimisme. Ara últimament me diu que hi ha vist moltes coses d'En Blai Bonet. No he llegit res seu, ara m'ho hauré de comprar. A un poema que vaig guanyar a la Pau, me varen parlar de N'Ausiàs March, com que eren decassil.labs. Jo t'assegur que quan vaig escriure aquest poema, ni tan sols situava Ausiàs dins el panorama de la literatura catalana. Després, quan vaig comprar ses seves obres, hi vaig trobar, efectivament, coincidències: era un diàleg

entre es "tu" de defora i es "tu" de dedins; a més, eren dos sonets deca-
ssíl.labs. Va coincidir molt. I quan vaig guanyar varen veure tot això;
jo mateix vaig quedar espantat.

_ Per concloure, ¿què penses de la poesia en general i de la que es fa ac-
tualment?

La poesia ha de ser musical; sobretot ha de ser bellesa, almenys per
a tu. No acab de veure clar el fenomen de sa poesia com a experimentació
formal. Ara, lo que no pot ser mai poesia és lo que vaig sentir dir a un
literat per sa televisió, s'altre dia. Em va decepcionar; va dir que sa
poesia no li agradava gens, que la considerava com un "escrito a trocitos".
No és això. Només ho fan els surrealistes, escriure allò que et surt, auto-
màticament. No aconsegueixen una força interior, malgrat ets seus esforços.

Com a mostra del seu quefer poètic, En Miquel ens ha permès la publi-
cació del poema guanyador del certamen poètic "Reina Amàlia" 82.

ELEGIA A UNS LLAVIS FREDS

Lúgubrement el cor perdé la nit
un crit de desesper trencà l'albada,
el gall cantà escanyat un salm d'adéu
mentre portava el vent roses marcides.
No vaig saber estimar! Fredes les mans
inútilment perderen el contacte;
no eren aquells ulls sols els teus ulls,
dintre el teu cos altre vaixell solcava.
Dins el silenci teu, sol, em vaig perdre,
cercant pels teus carrers un sol desig;
cada somni volgut era sols somni,
cada onada del cos sols desesper.
Quan el vent angoixós semblà enfonsar-me
dins el mar enfurit del meu fracàs,
uns llavis vaig cercar on aferrar-me
i en posar-hi el meu bes, foren els meus.
Un crit de desesper trencà l'albada,
un gall catà escanyat l'últim adéu.

MIQUEL OLIVER

EL NOSTRE ARXIU

Frequentment i per ignorància o manca d'informació tenim tendència a caure que abans de nosaltres ningú no havia estudiat, tractat o treballat el tema, la qüestió o el problema que ens afecta, i no és així.

Actualment, i amb l'ajut de Guillem Alemany, estam ordenant i catalogant l'Arxiu Municipal a fi d'evitar que se perdin els llibres i lligalls que conté, farcits d'importants i curioses notícies de la nostra història, del nostre passat, que va ésser el present dels nostres padrins.

Sabíem que Jaume Lledó i Mn. Miquel Gual, a 1946, havien realitzat un treball de catalogació ple de llagunes i errors perquè ells mateixos ho diven al pròleg del catàleg que publicaren aquell mateix any.

Però ells i nosaltres, tots, pensaven que abans ningú no s'havia preocupat de tan important font d'informació, i és fals.

Vet aquí que en el llibre de Pòlisses del Clavari Sebastià Ponç, els regidors de la vila ordenen al caixer o clavari pagar "duas lliuras y cinc sous a Melsion

INAUGURACIO DE L'ARXIU

Mateu, fuster, per tres posts que han de servir para el archiu de esta Universidad y vila para la custodia de los papers".

I aquesta preocupació per conservar els documents no és fruita d'un dia o qüestió d'un moment. En el llibre de les Pòlisses de Joan Seguí s'ordena el 27-XII- 1828 pagar "vint y una lliura a Gabriel Reynes, que (las) ha adelantades per valor de lleña, mans, pany y clau de una pesa que sa ha fet a manera de garde robas que ha de servir de Archiu en la present sala Capitular".

La llàstima és que s'han perdut els llibres d'Actes d'aquests anys i per això ignoram qui devia ésser el nostre arxiver, però és molt possible que desempenyoràs tal funció el secretari de la Corporació.

Malgrat aquests intents i els que probablement se degueren fer anteriorment, quan ens ferm carrec de l'Arxiu estava en unes condicions deplorables a causa de la humitat i de la pols.

A més, llibres que figuraven com a de clavariat han resultat ésser de cadastre, altres que figuraven com a de Pòlisses, són de contribucions i cadastres.

El primer llibre d'actes que se relacionava al catàleg anterior era el de 1542 i ara hem trobat un de 1528-1542.

Però on, de moment, més errors hem trobat, ha estat als pergamins. El que figurava com a més antic, de 1406, ha resultat esser de 1546; els relacionats amb els nombres 15 - 17 i 46 - 49 han resultat duplicats; han aparegut quatre que no figuraven a les llistes i tres que se relacionen no apareixen.

En fi, quan pel gener-febrer de 1979 vaig catalogar en dotze dies l'Arxiu Municipal de Sant Llorenç des Cardassar, tampoc l'inventari-fitxer va resultar perfecte del tot. Esperem que l'equip del Consell Interinsular, que cobrarà 300.000 pessetes per una feina que jo vaig fer per 24.000, acabarà la tasca.

Josep Segura i Salado.

VENDA
DE
bassetjes
CARRER BERNAT SALAS
Nº 2 (CA'N DIEGO)

XX
Bar
Sol
aquest estiu vos ofereix
FRAULES
AMB NATA
GELATS VARIATS
I COMBINATS
XX

XX
T E C N I F R E D
INSTAL.LACIONS I REPARACIONS INDUSTRIALS I FRIGORIFIQUES
Informació a Carrer R. Llull, 8
XX

ELS PARTITS OPINEN

COALICIÓ DEMOCRÀTICA

Finalitzat el termini de presentació de les respostes a la nostra enquesta, aquest grup polític no ens ha oferit encara la seva opinió sobre la "Urbanització de Son Puça".

PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA

Els socialistes de Campanet-PSM sabem que el "Cielo de Campanet" és una urbanització nascuda il.legalment amb el propòsit de convertir terreny agrícola en urbà donant el màxim guany a l'urbanitzador i passant factura dels servicis - llum, asfalt, aigües, etc.- al poble de Campanet. La part de Son Puça situada entre el Raval de Son Pocos i el Camí de Son Cabot té un sentit d'unir Son Pocos amb Es Pujol. Però el Coster de Son Puça no en té cap i és una pura aberració.

Ara el mal ja està fet i no podem pensar de tornar enrera un espai ja destruït. Però per legalitzar la urbanització volem que l'urbanitzador posi en condicions els carrers, clavegueram, aigua potable, il.luminació, etc. i que cedeixi a Campanet els terrenys que li marca la llei. Tota altra solució tindrà el nostre vot en contra.

UNIÓ DE CENTRE DEMOCRÀTIC

U. C. D. sempre ha mantengut el mateix criteri, la nostra idea sempre ha estat donar el màxim de facilitats a l'urbanitzador, però exigint-li el màxim de responsabilitats en el funcionament dels servicis, per evitar tota casta de problemes que el dia de demà poguessin esser una càrrega per al poble.

.....

A punt de tancar aquest segon número de "Campanet" es va celebrar un Ple Extraordinari, el passat 7 de Juny, on es va decidir, per unanimitat, la presentació de un recurs "Contenciós-Administratiu contra la decisió presa pel Consell Executiu del C.G.I., que obligava a la inclusió del "Coster de Son Puça" com a sòl urbà. Així, doncs, la batalla de "Son Puça" continua.

Redacció "Campanet"

de Campanet

-El diumenge 18 d'abril es presenta a la Rectoria, el nº 1 de la revista Campanet. L'edició no fou suficient i es tengueren que imprimir altres exemplars.

-El Sant Crist de S. Miquel retorna al temple Parroquial, en espera del començament de les obres de l'oratori.

-El Sr. Martí Vila a les primeres hores del dematí del dia 20, visita Campanet, acompanyat del Sr. Batlle, recorr alguns carrers per revisar la instal·lació de l'enllumenat públic i estudiar nous projectes.

-El diumenge 25, un grup de pares acompanyats dels seus fills, realitzen una excursió a Sa Plana. Aquest mateix diumenge, els foners de Campanet aconseguixen el primer premi en el tir de fona que s'organitzà a Buger en motiu de la festa del Jai.

-Diumenge 2 de Maig. L'escola de ball participa a la ballada que es fa a Alcúdia amb motiu de celebrar el funcionament d'aquesta. L'equip juvenil del C.D. Campanet, no se presenta al terreny de joc de l'Alqueria Blanca, per manca de jugadors.

Dissabte 8. Es projecta la darre-ra de les pel·lícules del primer cicle de cinema organitzat per la comissió de cultura de l'Ajuntament i l'OCB.

-El 15 de maig el grup de catequesi de la parròquia disfruta d'un dia d'esplai a la Vall de S. Miquel

-Els diumenges 16 i 23 de Maig hi ha les primeres comunions.

-El dilluns 17, reunió informativa a l'Ajuntament -a porta tancada en presència d'un advocat- a on es tracta i es donen solucions viables a la problemàtica del "Cielo de Campanet", o sia el Coster de Son Puça.

-A mitjançat mes de maig es tornen a produir destrosses a diferents indrets del poble. Es coneixen els culpables.

-El divendres 4 de juny, el Pare Antoni Oliver, pronuncia una conferència damunt el tema "La joventut davant el món d'avui".

-La Conselleria de cultura del CGI aprova la creació de la Biblioteca Municipal de Campanet.

-Dijous 3 de Juny, el poble reb un fort sotrac pel succeït en el nostre cementiri.

PASSA TEMPS

HORITZONALS

1. El nostre planeta/gas irrespirable que forma part de l'atmosfera de tità.
2. Fenomen atmosfèric que deixa el camp cobert de blanc./vocal/Sigle empresarial.
3. Nota musical/cos celeste/consonant.
4. Nom de lletra/a l'enrevés, camí que far qualsevol astre en un temps determinat.
5. Consonant/L.N.E./vocal repetida.
6. Astronom famós descobridor del moviment de la terra/negació.
7. Vocal no gras/Satèlit de Júpiter.
8. Planeta /u/MA/.
9. A l'enrevés conifera molt corrent als nostros boscs/planeta del sistema solar/consonant/a l'enrevés afirmació.
10. El més gros del satèlits de Saturn.
11. Satèlits de la terra/vocal/vocal.

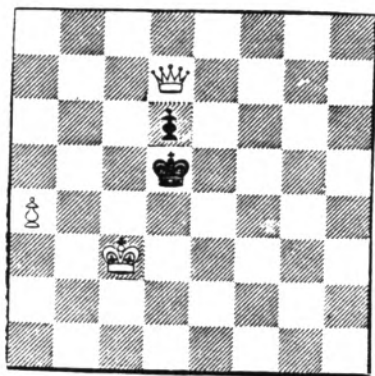
MOTS ENCREUATS

VERTICALS

1. Aparell per estudiar l'espai/cinquanta.
2. Vocal/article contracte./vocal/cicle per designa un disc gros/cinquanta.
3. R.N./a l'enrevés terreny no accidentat/vocal/vocal.
4. Satèlit de Saturn/planeta/consonant.
5. Animals amb el cos cobert de plomes/equivocació/vocal.
6. TA/negació/vocal.
7. Planeta/ a l'enrevés mil u/beguda estimulant.
8. Vocal/diptong/població de la comarca de l'Alcoià.
9. Consonant/Convenient/u/pronom personal.
10. Ciència que estudia els Astres.
11. Vocal/vocal/vocal/carta de la baralla.

escacs

Juguen blanques i maten amb 2.

SOPA DE LLETRES

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X  O S A L Q U E R O M  X
X  P M O N N A B E R I  X
X  G I T N K R I A N L  X
X  A R I S G U N A T L  X
X  R A Y S C R I E N A  X
X  R G B I U T A V T B  X
X  E N K P N E T U O A  X
X  T A M A D U R A S G  X
X  I F S U C D O Q R C  X
X  T E L L A R A B L A  X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
    
```

SET NOMS DE POSSESSIONS DE CAMPANET